

Parochie 1
 In de pen 6
 Samenleving 8
 Klapstoel 9
 Kerk 10
 Dossier 12
 Varia 14
 Op-tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Podium 20

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Geloof moet
 bespreekbaar zijn
 op straat

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER
 Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofredacteur

Bert Claerhout

Eindredacteur

Peter Gordts

Redacteurs

Erik De Smet, Nicole Lehocq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Optocht

Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be

Diocesane redactie Antwerpen

Susan Van Lommel

Filip Ceulemans

Schoenmarkt 2

2000 Antwerpen

tel. 03 202 84 30

fax 03 202 84 31

redactie.bisdom.antwerpen@

kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Liselotte Anckaert

Diocesaan Centrum Groenhove

Bosdreef 5

8820 Torhout

tel. 050 74 56 38

liselotte.anckaert@kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin

Bisdomplein 1

9000 Gent

tel. 09 225 16 26

fax 09 223 39 59

eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Jan Colla

Vrijwilligersplein 14

3500 Hasselt

tel. 011 28 84 40

jan.colla@kerknet.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel

Hans Medart

Varkensstraat 6

2800 Mechelen

tel. 015 29 84 17

hans.medart@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp

Catapult, Antwerpen

Lay-out & Zetwerk

Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi plus bvba

Meerlaan 9

9620 Zottegem

tel. 09 360 48 54

fax 09 367 49 88

katrien.lannoo@treviplus.be

www.treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

„ Omdat hij zijn geloof aan zoveel mogelijk mensen wilde verkondigen, zocht de apostel Paulus omstreeks 50 na Christus in Athene plaatsen op waar hij makkelijk contacten kon leggen. De Agora was zo'n ontmoetingsplaats. Atheners en Romeinen troffen er elkaar in het theater, de tempels en de zuilengaanterij rond het plein. Paulus trok ook naar de Areopag, een rotsheuvel nabij de Akropolis, waar filosofen altijd wel een publiek vonden dat hun denkbeelden wou aanhoren. Paulus getuigde er vurig over zijn geloof in een God die niet in tempels, maar in het hart van elke gelovige woont.

Anno 2013 zijn we veeleer verbaasd wanneer iemand op straat zijn geloof verkondigt. Godsdienst is voor velen een privézaak geworden, waarover alleen nog in besloten kring wordt gesproken. Uiteraard is godsdienst een privézaak in de zin dat iedere mens zelf beslist of hij al dan niet gelovig is. Desalniettemin kan godsdienst nooit tot een privézaak worden gereduceerd. De gelovige gaat immers niet alleen een verbintenis met God aan, zijn geloof roept hem ook op zich voor zijn medemens en voor een betere samenleving in te zetten.

In plaats van zich blind te staren op de tekortkomingen van religies en religieuze instituten of op de aanwezigheid van religieuze symbolen in openbare plaatsen, zouden sommige overheden dan ook beter meer oog hebben voor de rol van godsdiensten en levensbeschouwingen als bindmiddel in de samenleving. Van hun kant moeten Kerken, religies en levensbeschouwingen het publieke forum durven te betreden. Gedachte-uitwisselingen en onderlinge gesprekken moeten ertoe bijdragen dat ze elkaar beter leren kennen en respecteren. Recente initiatieven in Gent en Antwerpen leren dat dit geen utopie is.

Op initiatief van het christelijke vormingswerk CCV praatten katholieken, moslims en humanisten op maandagavond 13 mei in Gent over hun geloof als bron van hoop in de samenleving. De

plaats van het gebeuren – onder het dak van de Stadshal aan het Emile Braunplein – zou Paulus ongetwijfeld blij hebben gestemd en hij zou zich ook niet door het gure weer hebben laten afschrikken om toehoorders en passanten hoop in te spreken. Dat deed ook islamleraar Bahattin Koçak. Ondanks alle religieuze spanningen in de wereld, ziet hij tekenen van hoop. De dialoog tussen godsdiensten en levensbeschouwingen wordt volgens hem almaar minder een zaak van experts, maar van lokale ontmoetingen – die dus broodnodig zijn.

CCV-medewerker Marc Peersman benadrukte dat het christendom en de Kerk er niet zijn om de samenleving de les te spellen. Integendeel, de seculiere wereld daagt christenen uit te tonen hoe hun geloof in Christus hun leven verandert. Als het christelijk geloof een bron van hoop is, dan is het dat volgens Peersman in alle eenvoud en bescheidenheid. Die hoop op meer waarachtigheid en wederzijds begrip vinden we ook in de herwerkte uitgave van *Trialoog* (Lannoo, Tielt, 2003, 174 blz.), het jongste boek van *Tertio*-redacteur Jan De Volder. De auteur bundelt daarin de gesprekken die rabbijn Aharon Malinsky, priester Hendrik Hoet en imam Jamal Maftouhi de afgelopen decennia met elkaar voerden.

De rode draad door de getuigenissen in Gent, die ook in de *Trialoog*-gesprekken merkbaar is, is de behoefte aan hoopvolle antwoorden op vragen naar de zin van het leven van zowel gelovigen als niet-gelovigen. Ook is er het verlangen naar een meer open benadering van het samenleven van godsdiensten en culturen. De afgelopen jaren nam de openheid toe, maar het blijft nog al te vaak voorzichtigheid troef. Daarom is het ontzettend belangrijk dat gelovigen en niet-gelovigen vanuit hun respectieve achtergrond met elkaar van gedachten wisselen en dat ook blijven doen. Ook al maakt één zwaluw nog geen nieuwe lente, dat die gesprekken plaatsvinden, is op zich al belangrijk.„

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Verontwaardigd

KERK & leven, 2 MEI 2013

Hierbij laat ik mijn verontwaardiging blijken over de lezersbrief *Pauselijke onfeilbaarheid* in uw nummer van 2 mei. De auteur van die brief stelt niet alleen de pauselijke onfeilbaarheid in vraag, maar ook de Onbevleete Ontvangenis. Maria, onze hemelse Moeder, Moeder van God en Koningin van hemel en aarde, wordt daardoor zwaar beledigd.

Ik vind het wraakroepend dat **KERK & leven** zulke brieven publiceert. Het katholieke geloof wordt daarin in zijn kern aangevallen. Wij bidden voor geestelijken die ons de juiste weg wijzen, zonder voortdurend twijfel te zaaien en onwaarheden te schrijven.

Majella DE BACKER, Zwalm

2 mei 2013, hoort echter alles-behalve thuis in een katholiek weekblad. In die brief wordt de paus van pretentie beschuldigd als hij onfeilbaar optreedt bij uitzonderlijke aangelegenheden zoals de dogma's van de Onbevleete Ontvangenis van de Allerheiligste Maagd Maria en van de Tenhemelopneming, met ziel en lichaam, van de Maagd en Moeder van Jezus.

Bovendien denkt de briefschrijver onze barmhartige en almachtige Hemelse Vader te mogen vertellen hoe Hij alles in de wereld beter had kunnen regelen. Van pretentie gesproken! Een nederige, katholieke gelovige erkent zijn onwetendheid en gelooft, met zijn kleine verstand, in de vele mysteries die er zijn. En hij dankt de hemel voor de boodschappen van de Maagd Maria bij de talrijke verschijningen en vele genezingen naar ziel en lichaam.

Matheus OP 'T ROODT, Hasselt

Ontwikkelingshulp

KERK & leven, 2 MEI 2013

Ik ben het oneens met de hoofdredacteur als hij schrijft dat ontwikkelingshulp een plicht is en geen liefdadigheid. Ik vind het woord 'plicht' niet alleen overtrokken, maar zelfs grotesk. Zowat een halve eeuw al helpen rijke landen zoals België de arme landen om diverse noden

– honger, armoede, ziekenzorg – te lenigen. In die voorbije halve eeuw blijkt er in het Zuiden echter nauwelijks wat veranderd.

Als de beleidsmakers en/of despoten van die arme landen zelf niets doen om de noden van hun land te lijf te gaan, waarom dan over 'plicht' spreken? Weet de hoofdredacteur dan niet dat de crisis ook in rijke landen, onder meer in België, heeft toegeslagen? Onze financiële mogelijkheden zijn begrensd. Nu hoor ik dat de regering ook het spaargeld van de kleine man in het vizier neemt. Ik sta daar versted van. Van kindsbeen af heb ik altijd geleerd dat we spaarzaam moeten zijn, onder meer om ons te behoeden voor mogelijke tegenslagen en voor onze 'oude dag'.

Wat ontwikkelingshulp betreft: waarom kunnen rijke landen uit het Midden-Oosten geen helpende hand uitsteken? In Saudi-Arabië stromen miljarden euro's en dollars binnen dankzij de olie. Kunnen de sjeiks geen paar van die miljarden missen om hun Noord-Afrikaanse broeders in Allah te helpen?

Neen, het klassieke verwijt dat de ellende in het Zuiden onze fout is, doet het bij de mensen niet meer. Bovendien is de visie van de hoofdredacteur dat het „technisch en organisatorisch mogelijk is om de structurele

armoede uit te bannen" een waanidee. Daar is gewoon geen geld voor. De hoofdredacteur moet meer realiteitszin worden bijgebracht.

J. MEEUS, Edegem

ACW

KERK & leven, 8 MEI 2013

Toen het toenmalige Bacob in het weekblad *Visie* Dexia promootte, bleek in Franse kranten, onder meer in *Le Monde*, dat Dexia onder vuur lag van de Franse president. Die bank fungeerde als bankier voor de Franse steden en gemeenten en zou geld hebben verkwanseld met dubieuze beleggingen.

Ondanks die bedenkelijke omstandigheden werden in ons land hoogstandjes van financiële marketing uitgedacht om ook geld van christelijk geïnspireerde organisaties in handen te geven van die Franse bank. De toenmalige charismatische bestuurders van die christelijke organisaties lieten zich blijkbaar in de luren leggen. Het zou hen tot eer strekken om de omstandigheden van die wending voor hun leden te verantwoorden. In de geest van *Rerum novarum* en uit respect voor kardinaal Cardijn kunnen we zodoende teruggaan naar de fundamente van een christelijk geïnspireerde beweging.

J. BOERJAN, Brasschaat